

Jonas-treffet, Sandnes 2006

Tekst: Kristin Øvrebø,
Foto: Ole-Petter Aareskjold

Med tungt hjerte lot jeg
Panteren være hjemme i år,
satte meg på en større motor
og satte styret mot
Sandnes. Med fars
bekymrede øyne i ryggen.
Han var nok bekymret for
at sporten hans skulle få seg
en bulke eller to.

Bergensmafiaen ble i år
representert av elleve
personer, to Transporter, tre
militære, en Standard, en
Sport, en Panter med futt og
en Standard som på
hjemveien haiket med
følgebilen de siste
kilometerne.

Med ro i sjelen, fluer på
brilleglasset og blåroyk i
eksosen suste vi over Stord
og rakk nesten fergen. Den
forlot oss i siste øyeblikk og
bunnskruen i Olavs Transport
ble så skuffet at den rett og
slett falt ut. Tja, hva gjør man
da? Noen skrur vilt, andre
spiser softis med
jordbærsyltetøy.

Fergen kommer, Transporten
blir trillet inn og skadene
inspisert. Et velutstyrt
maskinrom er redningen og
etter litt "mekking" på
fergekaien putrer vi videre.
Turen blir liksom ikke det
samme hvis man ikke
opplever Bjørn-Tore liggende
under en sykkel med sneipen

i munnviken og bekymrede med-tempoister
står rundt og bistår med gode råd og medbrakte
verktøysduppeditter.

Noen ble nok overrasket når vi for en gangs skyld ankom treffet
før det ble mørkt, som oftest pleier denne gjengen å komme litt
stykkevis, helst rundt midnatt, med våte klær og med diverse
mekaniske defekter. Noen av Tempolivets gleder selvsagt. For å

Det er godt med en hvil i blant, selv for tøffe Panterpiker.

være ærlig var vi nok litt overrasket selv også, vi kjørte oss ikke
vill engang. Det er alltid kjekt å komme på Tempotreff: Hyggelige
Tempogale mennesker, spennende utvalg av sykler, god
tilrettelegging og mye humor. Turen på lørdagen begynte med
regn, men utover dagen ble været flott og jeg tror alle nøt den flotte
rundturen vi var på. På vei tilbake var vi selvfølgelig innom en
spennende garasje før det var tid for auksjon. Noen var mer
kjøpelystne enn andre og både auksjonen og premieutlodningen
var god underholdning.

Rekefest må man jo ha og etterpå var det sørlendingene som sto for
underholdningen. Veldig kjekt med levende musikk og bål. Noen
var nok enda preget av festen da det var på tide å rulle hjemover på
søndag. Jeg stortrives på treffene, men savner nok litt flere av mitt
kjønn. Tempoklubben har vært flink til å rekruttere ungdommen,
så nå vil jeg utfordre dere til å få med oss frøkner også.

Mvh Panterpiken.